

Sygn. akt IV U 47/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 września 2017 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Beata Kurowska
Protokolant:	st. sekr. sądowy Bożena Kowalska

po rozpoznaniu w dniu 19 września 2017 r. w Olsztynie

na rozprawie

sprawy J. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o ponowne ustalenie wartości kapitału początkowego

na skutek odwołania J. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 15 listopada 2016 r. nr (...)

oraz z dnia

z dnia 2 grudnia 2016 r. nr (...)

I. zmienia zaskarżone decyzje i zobowiązuje organ rentowy do ponownego ustalenia kapitału początkowego ubezpieczonemu J. M. przy uwzględnieniu jako okresu składkowego pracy w Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej (...) w B. od 1 czerwca 1987 r. do 31 grudnia 1992 r. i osiąganego wynagrodzenia w wysokości:

1987 r. - 403.562 zł,

1988 r. - 1.789.461 zł,

1989 r. - 8.281.032 zł,

1990 r. - 43.341.858 zł,

1991 r. - 114.722.661 zł,

1992 r. - 137.824.100 zł.

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. na rzecz wnioskodawcy J. M. kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

/-/SSO B. Kurowska

Sygn. akt: IV U 47/17

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. decyzją z dnia 15.11.2016 roku, znak: (...), ponownie ustalił z urzędu J. M. kapitał początkowy, twierdząc, że decyzją z dnia 17.11.2005 roku nieprawidłowo ustalił kapitał początkowy ubezpieczonego. Do obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego organ rentowy przyjął zarobki ubezpieczonego stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z lat: 1978-1987. Tak wyliczony wskaźnik wyniósł: 108,42%. W uzasadnieniu wskazał, że do ustalenia wartości kapitału początkowego nie uwzględnił okresu pracy ubezpieczonego od 1.06.1987 roku do 31.12.1992 roku w rolniczej spółdzielni produkcyjnej z powodu braku wykazu przepracowanych dni.

Kolejną decyzją z dnia 2.12.2016 roku organ rentowy odmówił ponownego ustalenia kapitału początkowego wskazując w uzasadnieniu, że ubezpieczony nie przedłożył żadnych nowych dowodów w sprawie.

Odwołania od powyższych decyzji tej samej treści złożył J. M.. Nie zgodził się ze stanowiskiem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, domagając się zmiany zaskarżonych decyzji i zaliczenia przy wyliczaniu wysokości jego kapitału początkowego wynagrodzenia z okresu jego pracy w Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej (...) w B. od 1.06.1987 roku do 31.12.1992 roku. W uzasadnieniach wskazał, że jego nie dotyczy dekret z dnia 4.03.1976 roku o ubezpieczeniu społecznym członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych i spółdzielni kółek rolniczych oraz ich rodzin, bowiem odwołującego z Rolniczą Spółdzielnią Produkcyjną w B. łączył spółdzielczy stosunek pracy. Zatrudniony był na stanowisku prezesa tej spółdzielni.

W odpowiedzi na odwołania organ rentowy wniósł o ich oddalenie podnosząc, że ubezpieczony nie zgodził się z decyzjami i zakwestionował nieuwzględnienie do stażu pracy oraz wysokości okresu pracy w Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej (...) w B.. Ustosunkowując się do odwołania organ rentowy podał, że u podstaw takiej decyzji legł fakt, iż odwołujący nie przedłożył za sporny okres zestawienia dniówek obrachunkowych wystawionego na druku Rp-70, tylko zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu Rp-7a z dnia 31.12.1992 roku. Z kolei jak wynika ze świadectwa pracy z dnia 31.12.1992 roku odwołujący w spornym okresie był zatrudniony jako członek Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej (...) w B.. Ponadto jak stanowi art. 4 dekretu z dnia 4.03.1976 roku o ubezpieczeniu społecznym członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych i spółdzielni kółek rolniczych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1976r., Nr 10, poz. 54) przy ustalaniu okresu pracy w spółdzielni wymaganego do uzyskania świadczeń:

1. za dzień pracy uważa się 8 godzin pracy, a przed dniem 1.07.1962 roku dzień, który stanowił podstawę do obliczenia dniówki obrachunkowej; do dni pracy zalicza się również dni urlopu wypoczynkowego oraz dni pobierania zasiłku chorobowego, macierzyńskiego lub opiekuńczego;
2. za miesiąc pracy uważa się 20 dni pracy dla mężczyzny oraz 13 dni pracy dla kobiety, a jeżeli ubezpieczony użytkuje działkę przyzagrodową lub dostarcza spółdzielni produkty rolne wytworzone w prowadzonym przez siebie gospodarstwie rolnym - 18 dni pracy dla mężczyzny oraz 11 dni pracy dla kobiety,
3. za rok pracy uważa się rok obrachunkowy, w którym mężczyzna przepracował w spółdzielni co najmniej 240 dni pracy, kobieta 150 dni pracy, a jeżeli użytkuje działkę przyzagrodową lub dostarcza spółdzielni produkty rolne wytworzone w prowadzonym przez siebie gospodarstwie rolnym - to co najmniej: mężczyzna 220 dni pracy, a kobieta 130 dni pracy.

Ponadto zgodnie z § 21 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11.10.2011 roku w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz. U. Nr 237, poz. 1412) środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument, na podstawie którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia. Jednocześnie za sporny okres organ rentowy nie przyjął nawet minimalnego wynagrodzenia, gdyż jak stanowi art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 4.09.2008 roku o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych - pozwalający na ponowne obliczenie wysokości emerytury lub renty od podstawy wymiaru składek odpowiadającej kwocie minimalnego wynagrodzenia pracowników obowiązującego w okresie, za który nie można ustalić podstawy wymiaru składek (art. 15 ust. 2a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych) - ma zastosowanie wyłącznie do tych ubezpieczonych, którzy w danym okresie byli pracownikami. Tym samym wymieniony wyżej przepis nie znajduje zastosowania wobec osób, które wykonywały pracę na innej podstawie niż stosunek pracy.

Zarządzeniem z dnia 25.04.2017 roku Sąd połączył do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy o sygn. akt: IV U 47/17 i IV U 48/17, i dalej prowadził pod sygn.: IV U 47/17.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje.

W dniu 12.09.2003 roku wnioskodawca J. M., ur. (...), złożył wniosek o ustalenie wartości kapitału początkowego. Do wniosku dołączył dokumentację dot. okresu jego zatrudnienia, w tym: świadectwo pracy oraz zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z 31.12.1992 roku, z których wynika, że w okresie od 1.06.1987 roku do 31.12.1992 roku był zatrudniony jako członek w Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej (...) w B. na stanowisku prezesa spółdzielni, a wynagrodzenie pracownika w tym okresie wynosiło: 1987 rok – 403.562 zł; 1988 rok – 1.789.461 zł; 1989 rok – 8.281.032 zł; 1990 rok – 43.341.858 zł; 1991 rok – 114.722.661 zł; 1992 rok – 137.824.100 zł (świadectwo k. 8 i zaświadczenie k. 14 plik I akt ZUS).

Biorąc powyższe za podstawę organ rentowy decyzją z 17.11.2005 roku ustalił kapitał początkowy odwołującego (na dzień 1.01.1999 roku) na 233.791,58. Do obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru tego kapitału organ rentowy przyjął zarobki skarżącego z lat: 1983-1992. Wskaźnik ten wyniósł: 261,04%.

W związku z weryfikacją dokumentów złożonych do naliczenia kapitału początkowego organ rentowy zwrócił się do wnioskodawcy z prośbą o przedłożenie zaświadczenia z RSP (...) w B. z wykazem przepracowanych dni w okresie zatrudnienia od 1987 roku do 1992 roku jako członek tej spółdzielni. Wobec braku odpowiedzi Zakład Ubezpieczeń Społecznych zaskarżoną decyzją z dnia 15.11.2016 roku ponownie ustalił z urzędu ubezpieczonemu kapitał początkowy, gdzie do obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego rentowy przyjął zarobki ubezpieczonego z lat: 1978-1987 (decyzja i obliczenie wskaźnika k. 40-42 plik I akt ZUS).

Pismem z 22.11.2016 roku odwołujący wniósł o ponowne ustalenie kapitału początkowego z uwzględnieniem jego pracy na rzecz wskazanej spółdzielni. Zakład Ubezpieczeń Społecznych decyzją z 2.12.2016 roku odmówił ponownego ustalenia kapitału początkowego.

(dowód: dokumentacja plik I akt ZUS dot. odwołującego)

Wnioskodawca pracował w Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej (...) w B. od dnia 1.06.1987 roku do dnia 31.12.1992 roku. Spółdzielnia liczyła około 50 członków. Spółdzielnią zarządzał pięciosobowy zarząd, który zbierał się raz w tygodniu. Każda istotna decyzja musiała być podjęta uchwałą zarządu. W skład majątku spółdzielni wchodziło 120 sztuk bydła, ferma jałowizny, ferma macior 100-110 sztuk, tuczniaki w ilości powyżej 1000, ferma lisów i około 500 ha ziemi. Wnioskodawca był członkiem spółdzielni i jej prezesem. Spółdzielnia nie zatrudniała kierowników działów, tylko brygadzystów. Do obowiązków ubezpieczonego należało zarządzanie gospodarką spółdzielni, jej sferą produkcji, i odpowiedzialność za jej wynik finansowy. Zajmował się sprawami żywienia, selekcji bydła mlecznego, podejmował decyzję o ilości sztuk reprodukcyjnych, ilości sprzedanych cieląt. Przy tuczu trzody zajmował się selekcją macior,

wyborem loszek dających gwarancję właściwego pokroju tucznika, dokonywał wyboru zakupu tuczników męskich. Latem w czasie żniw nadzorował pola. Pracę zaczynał o godz. 8⁰⁰, a bywało, że kończył o 17⁰⁰. Pracował we wszystkie dni tygodnia za wyjątkiem niedziel. Jak zaczęła się trudna sytuacja w spółdzielni, przejął wykonywanie zabiegów zootechnicznych. Wynagrodzenie za pracę było płacone raz w miesiącu. Codziennie natomiast pracownicy podpisywali listy obecności. Premii nie było. Był tzw. rok obrachunkowy tj. jeżeli była nadwyżka finansowa zarząd spółdzielni rozdzielał ją między członków Spółdzielni. Pracownicy otrzymywali zaliczki dniówek obrachunkowych. Dotyczyło to wszystkich członków spółdzielni. Wynagrodzenie skarżącego było stałe (zeznania odwołującego i świadków: R. C., K. S., J. S. e-protokół z 25.04.2017 roku i 13.06.2017 roku).

W poszczególnych latach wnioskodawca przepracował w spółdzielni wskazaną liczbę dni osiągając z tego tytułu dochód (zaświadczenie o pracy i dochodach ubezpieczonego spółdzielcy k. 60 akt sprawy):

1. 1987 rok – 150 dni, 403.562 zł
2. 1988 rok – 248 dni, 1.789.461 zł
3. 1989 rok – 251 dni, 8.281.032 zł
4. 1990 rok – 249 dni, 43.341.858 zł
5. 1991 rok – 251 dni, 114.722.661 zł
6. 1992 rok – 255 dni.

(dowód: dokumentacja plik I-II akt ZUS dot. odwołującego; zeznania odwołującego i świadków: R. C., K. S., J. S. e-protokół z 25.04.2017 roku i 13.06.2017 roku; listy płac i zaświadczenie o pracy i dochodach ubezpieczonego spółdzielcy k. 21 i 60 akt sprawy)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Odwołanie jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

W realiach rozpoznawanej sprawy okolicznością sporną między stronami był okres pracy skarżącego – wymiar czasu pracy i wysokość wynagrodzenia, na rzecz Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej (...) w B. od dnia 1.06.1987 roku do dnia 31.12.1992 roku, której odwołujący był członkiem i prezesem.

W pierwszej kolejności należy podnieść, że prawa i obowiązki członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych są uregulowane w odmienny sposób od obowiązków i praw pracowniczych. Aktem szczególnym regulującym także wykonywanie przez nich pracy jest ustawa z dnia 16.09.1982 roku - Prawo spółdzielcze. W art. 155 § 1 tej ustawy stwierdza się, że zdolny do pracy członek spółdzielni ma prawo i obowiązek pracować w spółdzielni w rozmiarze ustalonym corocznie przez zarząd, stosownie do potrzeb wynikających z planu działalności gospodarczej spółdzielni. Zgodnie z art. 156 § 1 ustawy, oprócz członków spółdzielnia może zatrudniać także ich domowników.

Tak więc z przepisów tych wynika, że członkowie spółdzielni produkcyjnej i ich domownicy mogą świadczyć pracę na rzecz spółdzielni wyłącznie w oparciu o stosunek członkostwa. Umowa o pracę lub umowy cywilnoprawne mogą zaś być zawierane jedynie z osobami, które nie są członkami rolniczej spółdzielni produkcyjnej. Stanowisko powyższe potwierdzone zostało w orzecznictwie Sądu Najwyższego (wyrok SN z dnia 16.11.2000 roku, I CKN 311/00, postanowienie SN z dnia 9.01.2008 roku, III UK 92/07 (OSNP 2009/5- 6/80).

Warunki podlegania ubezpieczeniu społecznemu – w okresie, którego dotyczy niniejszy spór – odnieść należy do art. 1 w związku z art. 2 pkt 3 dekretu z dnia 4.03.1976 roku o ubezpieczeniu społecznym członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych i spółdzielni kółek rolniczych oraz ich rodzin (t. j.: Dz. U. z 1983 r., nr 27, poz. 135, ze zm.), wymieniającego jako podmioty ubezpieczenia społecznego członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych

oraz innych spółdzielni, zrzeszonych w (...) Związku Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych, wykonujących pracę w tych spółdzielniach, członków spółdzielni kółek rolniczych zrzeszonych w Krajowym Związku (...), którzy wykonują pracę w zespołowych gospodarstwach rolnych tych spółdzielni i pozostałe osoby, wykonujące pracę w spółdzielniach i wynagradzane według zasad obowiązujących członków tych spółdzielni.

Z powyższej regulacji prawnej wynika, że każdy członek rolniczej spółdzielni produkcyjnej, który wykonywał pracę na jej rzecz, wykonywał pracę objętą obowiązkiem ubezpieczenia społecznego, o której mowa w art. 6 ust. 2 pkt 12 ustawy emerytalnej. Objęcie pracy członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych ubezpieczeniem społecznym nie było zastrzeżone innymi warunkami, lecz jednocześnie samo podleganie obowiązkowi ubezpieczenia należy uznać za niewystarczające do zaliczenia okresu ubezpieczenia z tytułu pracy w rolniczej spółdzielni produkcyjnej do okresów składkowych.

O podleganiu ubezpieczeniu w myśl przepisów powołanego dekretu decydował wymiar świadczonej pracy, o czym świadczy art. 4 powołanego dekretu, zgodnie którym przy ustalaniu okresu pracy w spółdzielni wymaganego do uzyskania świadczeń za dzień pracy uważa się 8 godzin pracy, za miesiąc 20 dni pracy i za rok pracy - rok obrachunkowy, w którym mężczyzna przepracował w spółdzielni co najmniej 240 dni lub odpowiednio 18 dni w miesiącu i 220 dni w roku, gdy użytkował działkę przyzagrodową lub dostarczał spółdzielni produkty rolne wytworzone w prowadzonym przez siebie gospodarstwie rolnym poza członkostwem w spółdzielni.

W zakresie prawa do świadczeń z ubezpieczenia społecznego dla członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych ówczesne regulacje rzutują obecnie na uwzględnianie okresu pracy w rolniczej spółdzielni produkcyjnej jako okresu składkowego, zważywszy że w przepisie art. 195 ustawy emerytalnej nie wymieniono wśród uchylonych przepisów art. 4 wskazanego dekretu. Ponadto na podstawie przepisu art. 194 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych zostały utrzymane w mocy przepisy wykonawcze wymienionego dekretu. W tym stanie rzeczy należy przyjąć, że dopiero współcześnie tytułem ubezpieczenia społecznego jest członkostwo w rolniczej spółdzielni produkcyjnej bez dodatkowych warunków (art. 6 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 13.10.1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych).

Stosowanie przeliczników dniówek obrachunkowych na okresy ubezpieczenia społecznego uzasadnione było ze względu na różnicę między pracą wykonywaną w ramach stosunku pracy, a pracą świadczoną w ramach stosunku członkostwa w rolniczej spółdzielni produkcyjnej. Taki sposób obliczania stosowany był tylko do okresów pracy w spółdzielni przypadających po dniu 1.07.1962 roku, kiedy wprowadzono nową ewidencję, odpowiadającą potrzebom emerytalnym; za okres do dnia 30.06.1962 roku za dzień pracy przyjmowało się dniówkę obrachunkową – nie więcej niż 300 rocznie, a jeżeli w spółdzielni brak było ewidencji dniówek obrachunkowych, zaliczało się 100 dni za każdy rok członkostwa. Wyznacznikiem pracy w spółdzielni nie był zatem dzień pracy, ale szczególny miernik nakładu pracy, którym była dniówka obrachunkowa (dniówka inwentarzowa, także złoty obrachunkowy).

Sąd podziela w niniejszej sprawie pogląd Sądu Najwyższego, zgodnie z którym w stosunku do członków rolniczej spółdzielni produkcyjnej istotne dla zaliczenia roku pracy do okresu składkowego jest przepracowanie w tym roku wymaganej ilości dniówek obrachunkowych, a nie faktyczny okres pozostawania w ubezpieczeniu (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5.05.1979 roku, sygn. akt: II UR 7/79, Nowe Prawo z 1981 r., nr 6, s. 87; z dnia 12.05.1999 roku, sygn. akt: II UKN 624/98, OSNAPiUS z 2000 r., nr 14, poz. 556; oraz z dnia 1.09.2010 roku, sygn. akt: II UK 80/10, niepublikowany).

Jednocześnie Sąd miał na uwadze, że zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ustawodawca uznał za okresy składkowe okresy przypadające przed dniem 15.11.1991 roku okresy, za które została opłacona składka na ubezpieczenie społeczne albo za które nie było obowiązku opłacania składek na ubezpieczenie społeczne, w tym zgodnie z pkt 12 cytowanego ustępu pracy na obszarze Państwa Polskiego w rolniczych spółdzielniach produkcyjnych i w innych spółdzielniach zrzeszonych w (...) Związku Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych, w zespołowych gospodarstwach rolnych spółdzielni kółek rolniczych zrzeszonych w Krajowym Związku (...) oraz pracy na rzecz tych spółdzielni:

1. objętej obowiązkiem ubezpieczenia społecznego, za które opłacono składkę na to ubezpieczenie lub w których występowało zwolnienie od opłacania składki,
2. przed dniem objęcia obowiązkiem ubezpieczenia społecznego z tego tytułu.

Wobec przyjęcia jako daty granicznej - 15.11.1991 roku, należy wskazać, że jest to data wejścia w życie ustawy z dnia 17.10.1991 roku o rewaloryzacji emerytur i rent, o zasadach ustalania emerytur dla pracowników zwalnianych z pracy z przyczyn dotyczących zakładów pracy i zamiany zasad przyjętych do oceny stażu ubezpieczeniowego w ustawie z dnia 10.12.1982 roku o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (wyodrębniającej okresy zatrudnienia, okresy równorzędne do okresów zatrudnienia oraz okresy zaliczane do okresów zatrudnienia). Przepisami ustawy o rewaloryzacji emerytur i rent (...) wprowadzono podział na okresy składkowe i nieskładkowe, terminologię tę stosuje też ustawa o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Zatem wskazany przepis nakazuje uznawać także odmiennie nazywane okresy uregulowane w ustawie o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin, natomiast gdy chodzi o okres po dniu 15.11.1991 roku, a przed dniem 1.11.1999 roku, to wobec tożsamej nazwy ustawodawca nie uznał za konieczne wskazywania, że okresy przebyte w tym przedziale czasowym także podlegają uwzględnieniu przy ustaleniu prawa do świadczeń emerytalno-rentowych i ich wysokości (tak: Lach, [w:] Komentarze Beck. Emerytury i renty z FUS, s. 96-97, Warszawa 2013).

Mając na uwadze powyższe rozważania należy dodatkowo wskazać, że w zakresie ustalania faktu przepracowania wymaganej liczby dniówek obrachunkowych nie istnieją w postępowaniu sądowym żadne ograniczenia dowodowe (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24.05.2012 roku, sygn. akt: II UK 255/11; LEX nr 1227191, por. też wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 13.12.2012 roku, III AUa 1005/12, LEX 1267215).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy trzeba wskazać, że zebrany materiał dowodowy potwierdza, iż w spornym okresie od dnia 1.06.1987 roku do dnia 31.12.1992 roku wnioskodawca stale i w wymiarze czasu pracy wynoszącym co najmniej 8 godzin na dobę świadczył pracę na stanowisku prezesa spółdzielni w Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej (...) w B.. Fakt wykonywania przez wnioskodawcę pracy na rzecz Spółdzielni we wskazanym wyżej okresie, w pełnym wymiarze czasu pracy, został udowodniony zeznaniami świadków oraz ubezpieczonego jako strony, a także oryginałami list płac skarżącego, zaświadczeniem o pracy i dochodach ubezpieczonego spółdzielcy z wykazem liczby przepracowanych przez ubezpieczonego w spółdzielni dni (dniówek obrachunkowych) w latach: 1987-1992 i osiągniętym w tym czasie dochodem (w aktach sprawy) oraz oryginałem zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu ubezpieczonego ze spornego okresu (w aktach ZUS). Powołana dokumentacja poparta zeznaniami wskazanych świadków oraz samego wnioskodawcy potwierdza fakt wykonywania przez skarżącego pracy w spółdzielni w spornym okresie w pełnym wymiarze czasu pracy oraz liczbę przepracowanych wówczas przez niego dniówek obrachunkowych i osiągniętego dochodu. Nadto jak wynika z zeznań świadków wnioskodawca pracował stale w spółdzielni, zwykle ponad wymiar 8 godzin roboczych dziennie. Co ważne okoliczność ta może także potwierdzać wysokość osiąganego średniego wynagrodzenia brutto, które osiągało poziom porównywalny z przeciętnym wynagrodzeniem pracownika zatrudnionego w pełnym wymiarze czasu pracy w analogicznym okresie (minimalne wynagrodzenie od dnia 1.10.1993 roku to 1.750.000 zł – w: Monitor Polski z 1993 r., nr 51, poz. 479; przeciętne wynagrodzenie w 1993 r. to 47.940.000, czyli 12 x 3.995.000 zł).

Sąd Okręgowy rozpoznający niniejszą sprawę dał wiarę zeznającym w sprawie świadkom i odwołującemu, bowiem ich zeznania są jasne, pełne i zostały w całości potwierdzone w pozostałym zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, w tym w szczególności w oryginalnych zaświadczeniach o wysokości dochodu osiągniętego przez skarżącego w spornym okresie. Tak więc w ocenie Sądu ubezpieczony spełnia wymagany przepisami warunek pracy w spółdzielni w koniecznym wymiarze liczby dni w roku, co w konsekwencji pozwala na uwzględnienie całego spornego okresu przy obliczaniu wartości jego kapitału początkowego. W tym stanie rzeczy Sąd – opierając się na wskazanych wyżej dowodach – zaliczył ubezpieczonemu wskazany wyżej okres pracy w charakterze członka Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w B. od dnia 1.06.1987 roku do dnia 31.12.1992 roku - do okresów składkowych.

Dlatego też Sąd na podstawie cytowanych wyżej przepisów prawa materialnego oraz w oparciu o przepis art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że zobowiązał organ rentowy do zaliczenia ubezpieczonemu przy ustalaniu wartości kapitału początkowego wskazanego wyżej okresu do okresów składkowych – tj. okresu pracy w Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej (...) w B. i osiągniętego wówczas przez niego wynagrodzenia w wysokości: 1987 rok - 403.562 zł, 1988 rok – 1.789.461 zł, 1989 rok – 8.281.032 zł, 1990 rok – 43.341.858 zł, 1991 rok – 114.722.661 zł oraz 1992 rok – 137.824.100 zł – pkt. I wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł w myśl zasady odpowiedzialności za wynik procesu wyrażonej w art. 98 kpc w związku z § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. 2016, poz. 1667) – pkt. II wyroku.

/-/ SSO Beata Kurowska